

ครบรอบ ๓๐ ปี
มหาวิทยาลัยมหาลงกรณราชวิทยาลัย
(วิทยาเขตเชียงใหม่)

ต้นพยอม

MCU.CM.NEWS

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ.2557

สามทศวรรษแห่งการศึกษามหาจุฬาฯ จากล้านนาสู่อาเซียน

copy free

Facebook : <https://www.facebook.com/mcucm>

P.3

บุคคลเด่น :
กิตทาง มจร.๔
ในทศวรรษหน้า

P.4

วันสำคัญทาง
พระพุทธศาสนา :
วันอาสาฬหบูชา

P.6

ศิลปวัฒนธรรม :
การแพร่กระจาย
ของศิลปวัฒนธรรม

สารบรรณการ :

พศ.ดร.สำราญ ชันสำโรง

บ. ก. ขอ เล่า

ต้นพยอม

วารสาร

สามสิบปี

ทั้งสนอง

ข่าวภายนอก

และใช้ดู

เน้นสร้างสรรค์

ไม่หยุดนิ่ง

ทั้งศิษย์เก่า

รู้เรื่องราว

เชื่อมสัมพันธ์

และประชา

พร้อมออก

มหาจุฬาฯ

ชั้นนำ

งานการสงฆ์

ภายใน

ผู้ดี-ดั่ง

ไม่ป็นสี

ประกาศธรรม

ศิษย์ใหม่

เป็นไป

อันมิตร

พี่น้อง

ดอกทึงถัน

มาฉลอง

ถูกทำนอง

ตรงความจริง

ได้รับรู้

ทั้งชายหญิง

มีอ้างอิง

พระสัมมา

ได้รับข่าว

ไม่กังขา

ศิษย์มหาจุฬาฯ

พองล้านนา

บรรณาธิการ

ที่มาของปก :

ผู้สร้างสรรคงาน พระผล คูเวียงหวาย

ชื่อผลงาน ใต้ต้นแก้วดั่งสาม

เทคนิค สีอะคริลิคบนผ้าใบ ขนาด 150x200 cm

แนวความคิด : เทศกาลและพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนาของคนล้านนา เป็นแหล่งรวมกิจกรรมของผู้คนในทุกชั้นชนของสังคม ที่ได้แสดงออกถึงความงดงามทางวัฒนธรรมที่มีได้จำเพาะกลุ่ม เพศ หรือ วัย อันเป็นความสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลในสังคม หล่อหลอมเป็นอัตลักษณ์ที่โดดเด่นมีเสน่ห์จับใจแก่ผู้พบเห็น นำนิยมชมชอบและเอาแบบอย่าง

ให้การสนับสนุนกิจกรรม "30 ปี มจร.วิทยาเขตเชียงใหม่"

ทิศทาง มจร.

วิทยาเขตเชียงใหม่

ในทศอ

(บทสัมภาษณ์รองอธิการบดี)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ เป็นมหาวิทยาลัยทางพระพุทธศาสนาที่มีพันธกิจตามกรอบของสถาบันอุดมศึกษาไทย นับเป็นวิทยาเขตแห่งที่ 3 ได้ผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมแล้วในระดับปริญญาตรีจำนวน 26 รุ่น ระดับปริญญาโท 15 รุ่น และระดับปริญญาเอก จำนวน 3 รุ่น รวมแล้วมีผู้สำเร็จการศึกษาแล้วทั้งสิ้นหลายพันคน และในปัจจุบันมีนิสิตเกือบ 2,000 รูป/คน ในปี 2557 นี้ วิทยาเขตเชียงใหม่มีอายุครบ 3 ทศวรรษ และเป็นนำยินดีที่วิทยาเขตเชียงใหม่ ได้มีรองอธิการบดีรูปใหม่คือ พระราชสิงหพรมุนี เจ้าอาวาสวัดพระสิงห์วรมหาวิหาร และ เจ้าคณะอำเภอเมืองเชียงใหม่ ท่านเจ้าคุณฯ เกิดที่หมู่ 4 ตำบลแม่ฮ้อยเงิน อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องบังเอิญที่วิทยาเขตเชียงใหม่

วัตถุประสงค์ : • เพื่อเผยแพร่วิทยาความรู้ และบริการทางวิชาการ • เพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารสนเทศ กิจกรรมของมหาวิทยาลัย และคณะสงฆ์ที่ปรึกษาของบรรณาธิการ : พระราชสิงหพรมุนี, พระครูปริยัตยานุศาสน์, พระครูธีรสุตพจน์, พระมหาทองจันทร์ คุณุตตาสี, ดร., บรรณาธิการบริหาร : พศ.ดร. สำราญ ชันสำโรง, หัวหน้ากองบรรณาธิการ พศ.ดร.วรวิทย์ นิเทศศิลป์, พศ.(พิเศษ) เยื้อง ปันเหน่งเพชร, นายศรินทร์ หินคง, นายวิระ สิทธิเสรีภาพ, นายศรีมูล แสนเมืองมา, นายภิธรบด ฤทธิ์เต็ม, นายอภิชาติ โพธิ์พญา, นายสุชาญ กิจสือสิศ
เจ้าของ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

ได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ให้ใช้สถานที่ในการ
ขยายมหาวิทยาลัย ดังนั้นนับว่าเป็นโอกาสที่ดี
ที่ทางวารสารต้นพยอม Mcu.Cm news ได้รับ
โอกาสสัมภาษณ์พระเดชพระคุณ

วีระ “พระเดชพระคุณมีความคิดเห็นอย่างไร
ในการที่ มจร.วิทยาเขตเชียงใหม่จะขยายสถาน
ศึกษาไป ที่บ้านโป่งกุ่ม ต.ป่าเมี่ยง อ.ดอยสะเก็ด
ซึ่งถือได้ว่า อ.ดอยสะเก็ด เป็นบ้านเกิดของ
พระเดชพระคุณ”

รองอธิการบดี “ในด้านกายภาพ นับว่าเป็น
เรื่องที่ดีที่วิทยาเขตเชียงใหม่จะมีพื้นที่ของตนเอง
ร่วมกับคณะสงฆ์ที่จะสร้างพุทธมณฑลใน
พื้นที่ที่กว้างใหญ่ จำนวน 906 ไร่ ซึ่งแบ่ง
ออกเป็นพื้นที่พุทธมณฑล จำนวน 300
ไร่ และมจร.วิทยาเขตเชียงใหม่ 606 ไร่
เพราะปัจจุบัน วิทยาเขตมีจำนวนนิสิต
ทั้งพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์เพิ่ม
มากขึ้น ทำให้สถานที่เรียนที่วัดสวนดอกใน
ปัจจุบันมีความคับแคบ หลังจากนั้นปัญหาเรื่อง
สถานที่ในการจัดการศึกษาก็จะหมดไป”

วีระ “มหาจุฬากับคณะสงฆ์จะมีโอกาสทำงานร่วมกัน
อย่างไรครับ”

รองอธิการบดี “มหาจุฬาก็ถือว่าเป็นมหาวิทยาลัยของ
คณะสงฆ์ อีกประการหนึ่งผู้บริหารคณะสงฆ์ก็เป็นผู้บริหาร
มหาวิทยาลัยหรือเคยศึกษาที่มหาวิทยาลัยแทบจะแยกกันไม่ออก
ดังนั้นพระภิกษุสามเณรที่เรียนในระดับอุดมศึกษามีตั้งแต่
เจ้าคณะพระสังฆาธิการทุกระดับ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วก็จะ
กลับมาช่วยพัฒนาวัด ดูแลพระศาสนา และให้ความร่วมมือร่วมใจ
กับคณะสงฆ์ทุกระดับ”

วีระ “ท่านอยากจะฝากอะไรให้กับศิษย์ปัจจุบันและศิษย์
เก่าของมหาวิทยาลัยครับ”

KSUSOB ๓๐ ปี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
(วิทยาเขตเชียงใหม่)

รองอธิการบดี “ศิษย์ปัจจุบัน
อยากให้ตระหนักถึงโอกาสที่ดี
ของตอนที่ได้มาศึกษาทั้งความรู้ทาง
โลกและความรู้ทางธรรม ส่วน
ศิษย์เก่า หากพอมีเวลา ช่วย
แวะเวียนมาเยี่ยมมหาวิทยาลัย
ช่วยกันพัฒนามหาวิทยาลัย และ
ที่สำคัญให้นำเอาความรู้ที่ตนเอง
เคยศึกษาเล่าเรียนไปประยุกต์ใช้
ในการแก้ปัญหาชีวิตตนเองและ
สังคม”

อาสาฬหบูชา

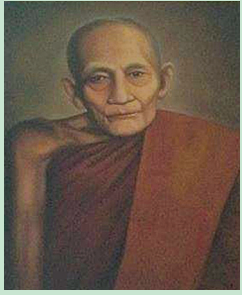

การได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนทั้งทางโลกและทางธรรมนับว่าเกิดมาแล้วมีบุญและยิ่งไปกว่านั้นการได้มีโอกาสถวายความรู้ให้กับพระภิกษุสามเณรที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ วัดสวนดอก พระอารามหลวง กว่า 20 ปี ถือว่าเป็นมงคลแก่ชีวิตอย่างยิ่ง แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะมีโอกาสอยู่ใกล้พระ เสมือนว่า อยู่ใกล้ธรรมะ ก็ใช่ว่าจะไม่มีเรื่องไม่สบายใจ เวลาที่จิตรู้สึกหดหู่ขัดข้องใจ ได้นั่งไหว้พระแล้วรู้สึกสบายใจขึ้น โดยเฉพาะวัดสวนดอก พระอารามหลวง มีพระเจ้าเก้าตื้อซึ่งถือว่าเป็นพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์และมีพระพุทธรูปลักษณะงดงามที่สุดในล้านนา อยู่ในพระอุโบสถใกล้ๆ กับอาคารเรียนของมหาวิทยาลัย และวันนี้ผู้เขียนใช้เวลาานพิเศษในการจ้องมองพระพักตร์ที่มีแต่ความเมตตากรุณา พาให้นึกถึงครั้งหนึ่งในชีวิตที่ได้มีโอกาสไปที่สังเวชนียสถานโดยเฉพาะที่ทรงแสดงปฐมเทศนาโปรดพระปัญจวัคคีย์ทั้ง 5 ซึ่งมีพระอัญญาโกณฑัญญะเป็นประธาน ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน เมืองพาราณสี แคว้นมคธ หรือเมืองสาธนาในปัจุบัน เหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้พระอัญญาโกณฑัญญะ ได้บรรลุธรรมและขอบวชเป็นพระภิกษุรูปแรกในพระพุทธศาสนา จึงถือว่ในวันนั้นมีพระรัตนตรัยครบองค์สามบริบูรณ์ครั้งแรกในโลก คือ มีทั้งพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ และเป็นที่มาของวันอาสาฬหบูชาในปัจจุบัน แต่สิ่งที่น่าสนใจเป็นพิเศษคือใจความสำคัญของปฐมเทศนา **“ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร”** ที่มีหลักธรรมสำคัญ 2 ประการ ในการที่จะหลีกเลี่ยงทางสุดโต่ง 2 ทาง ที่ไม่ว่าจะเป็นในสมัยใดๆ แม้แต่ในปัจจุบันก็ยังเป็นเช่นนั้นอยู่ คือ การหมกมุ่นในความสุขทางกาย มัวเมาในรูป รส กลิ่น เสียง รวมความเรียกว่าเป็นการหลงเพลิดเพลินหมกมุ่นในกามสุข หรือกามสุขัลลิกานุโยค (ซึ่งอาจจะรวมถึงการนั่งอยู่กับโลกของสื่อออนไลน์ทั้งวัน) การสร้างความลำบากแก่ตน ดำเนินชีวิตอย่างเลือนลอย เช่น การทรมานตน ดังเช่นเด็ก (อาจจะรวมถึงผู้ใหญ่ด้วย) นั่งเล่นเกมทั้งวันไม่ยอมกินข้าวกินน้ำเสียเงินค่าโทรศัพท์หลายแสนบาทตามที่เป็นข่าวโด่งดังไปทั่วประเทศ การคอยฟังอำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นต้น ซึ่งการดำเนินชีวิตแบบที่ก่อความทุกข์ให้ตนเหนื่อยแรงกาย แรงสมอง แรงความคิด รวมเรียกว่า อัตตกิลมถานุโยค และเมื่อพระองค์ได้ทรงชี้ทางที่ไม่ควรเดินแล้ว พระองค์ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณชี้ทางที่ควรเดินที่เรียกว่า **“มัชฌิมาปฏิปทา”** หรือทางสายกลาง อันได้แก่ อริยอัฏฐังคิกมัคค์ หรือ มรรคมีองค์ 8 ได้แก่ สัมมาทิฏฐิ เห็นชอบ คือ รู้เข้าใจถูกต้อง เห็นตามที่เป็นจริง (ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญ) สัมมาสังกัปปะ ดำริชอบ คือ คิดสุจริตตั้งใจทำสิ่งที่ดีงาม สัมมาวาจา เจรจาชอบ คือ กล่าวคำสุจริต ไม่พูดให้เกิดความแยกและการเกลียดชัง สัมมาภัมมัตตะ กระทำชอบ คือ ทำการที่สุจริต สัมมาอาชีวะ อาชีพชอบ คือ ประกอบสัมมาชีพหรืออาชีพที่สุจริต สัมมาวายามะ พยายามชอบ คือ เพียรละชั่วบำเพ็ญดี สัมมาสติ ระลึกรชอบ

คือ ทำการด้วยจิตสำนึกเสมอ ไม่เผลอพลาด สัมมาสมาธิ ตั้งจิตมั่นชอบ คือ คุมจิตให้แน่วแน่มั่นคงไม่ฟุ้งซ่าน

ในเทศกาลอาสาฬหบัญชานี้ นอกจากจะไปเวียนเทียน เข้าวัด ฟังธรรมแล้ว อยากจะให้นึกถึงหลักการดำเนินชีวิตที่พระพุทธองค์ได้ทรงชี้แนะเป็นเวลา กว่า 2 พัน 600 ปี ซึ่งไม่มีวันล้าสมัย

แรงอธิษฐาน

ชุมชนแห่งพระสงฆ์ในล้านนา ผู้สร้างความร่มเย็นเป็นสุขให้กับสังคมด้วยการนำสาระคำสอนในทางพระพุทธศาสนา มาเป็นแนวธรรมแห่งการปฏิบัติ และเป็นแนวทางแห่งการอบรมสั่งสอนประชาชนตลอดเวลาที่ผ่านมาสังคมยังคงมีความปรารถนาที่จะได้พระสงฆ์ผู้เจริญรอยตามครรลองของ

พระพุทธศาสนา ตามรอยบาทพระบรมศาสดาในฐานะรัตนวงที่ 3 นั่นคือ “สังฆัง สระณัง คัจฉามิ” การเกิดขึ้นของพระสงฆ์ที่เป็นรัตนวงที่ 3 จึงนำมาซึ่งความชื่นชมยินดีของแผ่นดิน เช่น พระมหาเถระธรรมทิน ประธานสงฆ์ในสมัยพระเจ้าติโลกราช ผู้นำการสังคายนาครั้งที่ 8 ของโลก ณ วัดเจ็ดยอดพระอารามหลวง พระสิริมังคลาจารย์ ผู้รณามังคลัตถะที่ปนี หรือมงคล 38 คุรุบาทศรีวิชัย นักบุญแห่งล้านนา เป็นต้น เรื่องราวของท่านทั้งหลายเหล่านี้ล้วนแต่ทรงคุณค่า ควรแก่การศึกษา และนำมาเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และปฏิบัติของชนรุ่นหลังสืบไป ดังเช่นเรื่องของพระเถระรูปหนึ่งพำนักอยู่ ณ วัดสำเภา อ.เมืองเชียงใหม่ เป็นครูสอนธรรมให้พระสงฆ์สามเณร ท่านจะปฏิบัติศาสนกิจ คือ การบิณฑบาตทุกเช้า มีบ้านหลังหนึ่งอยู่แถวประตูเชียงใหม่ เวลาตักบาตรก็มักจะขอถามปัญหาธรรมกับพระสงฆ์ สามเณรที่มาโปรด รูปใดตอบได้ก็จะนิมนต์มารับทุกวัน รูปไหนตอบไม่ได้ แม้ไม่บอกก็ไม่กล่าวกลับไปแถวนั้นอีก กล่าวถูกถามบ้าง อายก็ตอบไม่ได้บ้าง เมื่อกลับมาวัดก็จะมาเล่าสู่กันฟังในโรงฉัน จนเป็นที่รู้กันว่า “อย่าไปบิณฑบาตแถวนั้นนะ เดียวถูกถามปัญหา” พระอาจารย์หนุ่มเมื่อทราบเรื่องราวเช่นนั้นจึงขอให้ลูก

ศิษย์นำไปบิณฑบาต ณ ที่บ้านหลังดังกล่าว และก็เป็นดังว่า เมื่อโยมตักบาตรแล้วก็ขอโอกาสสนทนาถามปัญหาธรรม ท่านก็ออกตัวว่า ได้ แต่อาตมาเป็นพระหนุ่มบวชได้ไม่นาน ที่สามารถตอบได้ก็จะตอบ ที่ตอบไม่ได้ก็จะขอมาตอบในวันต่อไป หลายวันต่อมา โยมก็กราบขอบพระคุณ “โยมมิได้มีเจตนาอื่นใด นอกจากปรารถนาจะรู้ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อยากมีสติปัญญา โยมขอกราบขอบพระคุณที่พระคุณเจ้าเมตตา ขอท่านประสบความสำเร็จในธรรมยิ่งๆ ขึ้นไปด้วยเทอญ” โยมขอนิมนต์พระคุณท่านและลูกศิษย์มารับบาตรที่บ้านหลังนี้ทุกวัน พระหนุ่มก็ยิ้มกล่าวตอบโยมแบบที่เล่นทีจริงว่า “ไม่เป็นไรโยม อาตมาก็ได้ปัญญาเพราะปัญหาของโยมเหมือนกัน เพราะเป็นเหตุให้ต้องศึกษาค้นคว้า แต่หากจะมีอันถึงขั้นอื่นใด อาตมาขอปรารถนาให้ได้เป็นใหญ่กว่าใครๆ ในบ้านเมืองนี้” กาลต่อมาท่านได้เป็นเจ้าอาวาสวัดสำเภา และที่สำคัญท่านได้ดำรงตำแหน่งเจ้าคณะจังหวัดเชียงใหม่ เป็นใหญ่กว่าสงฆ์ทั้งหลายในเมืองนี้ดังปรารถนาเป็นพระมหาเถระที่มีส่วนสำคัญมากรูปหนึ่งที่ ทำให้มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ก็ถือกำเนิดเกิดขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ.2527 โดยใช้ชื่อว่า “วิทยาลัยสงฆ์ล้านนา” ตำแหน่งสุดท้ายท่านได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นเทพที่ “พระเทพวรสิทธิสาจารย์”

นานาทักสินะ : อภิรมย์ สิดาภา

กฎเกณฑ์...ของความเป็นคนดี

เมื่อขงจื๊ออายุ 52 ปี ได้รับตำแหน่งเป็นนคราภิบาล นครซ่งตู ภายใประยะเวลาไม่ถึงสามปี เมืองซ่งตูก็มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่ว

เกียรติศักดิ์เลื่องลือว่า ตั้งแต่ขงจื๊อมาเป็นผู้นำเมืองนี้ พี่น้องประชาชน เป็นผู้มีความสุขว่านอนสอนง่ายและไม่มีประชาชนเมืองไหนจะมีความสุขและปลอดภัยเท่านี้อีกแล้ว

เจ้าผู้ครองนครรัฐลู่ได้ทราบข่าว จึงส่งคนมาเชิญขงจื๊อมาเรียนถามว่า “ท่านอาจารย์ ข้าพเจ้าได้ทราบข่าวว่าท่านได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองในเมืองซ่งตูหลายประการเป็นความจริงหรือไม่”

ขงจื๊อตอบว่า “ เป็นความจริงดังนั้น”

เจ้าผู้ครองนครรัฐลู่ถามต่อว่า “ข้าพเจ้าทราบมาว่า ตั้งแต่ท่านรับหน้าที่ปกครองชาวเมืองมีความสุข ความเจริญกันทั่วหน้า ท่านมีวิธีการอย่างไร จึงสัมฤทธิ์ผลในเวลาอันสั้นเช่นนี้”

ขงจื๊อตอบว่า “ข้าพเจ้าข่มผู้ควรข่ม ยกย่องผู้ควรยกย่อง เมื่อชาวเมืองเห็นว่าการทำดีได้ผลดี การทำชั่วได้รับผลชั่ว จึงพากันทำดี คนดีก็ซื่อสัตย์ต่อกัน และต่อรัฐ”

การเรียนรู้แต่ไม่คิด
นับว่าสูญเปล่า
การคิดแต่ไม่เรียน
นับว่าอันตราย
ขงจื๊อ

ผู้ครองนครรัฐลู่ ถามว่า “จะปกครองรัฐด้วยวิธีเช่นเดียวกับที่ท่านปกครองนครจะได้หรือไม่”

ขงจื๊อตอบว่า “วิธีการนี้แม้จะใช้ปกครองทั้งประเทศก็ได้”

เจ้าผู้ครองนครรัฐลู่จึงตั้งให้ขงจื๊อเป็นเสนาบดีกระทรวงยุติธรรมของรัฐลู่ เมื่อได้รับตำแหน่งขงจื๊อก็เริ่มศึกษาคุณตระกูลก่อนอื่น

หลังจากศึกษาข้อเท็จจริงทุกประการอย่างกระจ่างแจ้งแล้ว ขงจื๊อจึงเรียนผู้พิพากษา นักกฎหมาย ครูอาจารย์และพลดีทั้งหลาย กล่าวต่อที่ประชุมว่า “ข้าพเจ้าได้ศึกษาข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วนแล้วได้ความว่า นักโทษเกือบทั้งหมดเป็นคนจน ไร้การศึกษา ความจนและขาดการศึกษาเป็นสาเหตุก่ออาชญากรรม ถ้าท่านขจัดความโง่เขลาและความจนได้ บ้านเมืองก็จะเจริญและสงบสุข วิธีการกำจัดความโง่เขลาก็คือ ให้การศึกษาแก่ประชาชนโดยทั่วถึง และวิธีการกำจัดความยากจนก็คือสนับสนุนให้ประชาชนประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเป็นพลเมืองดีของชาติ”

ผู้พิพากษาคณะหนึ่งถามว่า “เราจะเริ่มต้นตรงไหน ด้วยวิธีใด ที่จะทำให้ประชาชนซื่อสัตย์สุจริตเป็นพลเมืองดี”

ขงจื๊อตอบว่า “เริ่มต้นที่ตัวท่านทั้งหลายนี้แหละ ท่านทั้งหลายเป็นผู้ปกครอง ถ้าผู้ปกครองเลวประชาชนก็เลวตาม ถ้าผู้ปกครองดี ประชาชนก็ดีตาม กฎเกณฑ์หรือวิธีการข้อแรกของการเป็นคนดีก็คือ อยากให้คนอื่นปฏิบัติตนอย่างไร จงปฏิบัติตนอื่นอย่างนั้น และอย่าปฏิบัติตนอื่นในสิ่งที่ตนเองไม่ต้องการ”

การแพร่กระจาย ของศิลปวัฒนธรรม

สิ่งที่บำรุงโลกให้เป็นและงามนอกจากจะเป็นบทบาทของศาสนาแล้ว ส่วนประกอบสำคัญที่เป็นสายเชื่อมต่อให้ความเป็นและความงามเดินทางไปพร้อมกัน คือ ศิลปวัฒนธรรม หากจะเปรียบเทียบให้เห็นชัด ศาสนา คือ รากแก้ว ศิลปวัฒนธรรม คือ ลำต้น กิ่งก้านสาขา ที่ต่างเป็นส่วนบำรุงซึ่งกันและกันให้ต้นไม้ต้นหนึ่งเจริญเติบโต

การแพร่กระจายศิลปวัฒนธรรมในยุคปัจจุบันที่เป็นยุคโซเชียลมีเดีย เป็นเรื่องง่าย รับรู้เร็ว แต่การแพร่กระจายในยุคนี้บางครั้งเต็มไปด้วยผลประโยชน์ (เงินตรา) มากมาย การบริโภคศิลปวัฒนธรรมจึงเห็นแต่การซื้อหาในราคาที่ถูกและแสนแพง แต่เมื่อนำการแพร่กระจายศิลปวัฒนธรรมในอดีตมาเปรียบเทียบกับผลแตกต่างกันราวฟ้ากับดิน ในอดีตไม่มีผลประโยชน์ด้านเงินตราเข้ามาเกี่ยวข้องและแพร่กระจายจากคนสู่คน จากเมืองสู่เมือง โดยมี “บุญ” เป็นที่ตั้ง

เมื่อศึกษาการแพร่กระจายศิลปวัฒนธรรมในอดีตพบว่า มาจากบุคคลสำคัญ ๓ กลุ่ม คือ กษัตริย์ พระสงฆ์ พ่อค้า ในแต่ละกลุ่มมีแนวทางแพร่กระจายที่ต่างกัน กลุ่มกษัตริย์จะผ่านจากฐานอำนาจการปกครอง พระสงฆ์จะผ่านจากงานเผยแผ่ พ่อค้าจะผ่านทางการค้าขาย ตัวอย่างที่เห็นชัด คือ การเดินทางของพระมหามัณยุณี จากมณฑลพายัพสู่เมืองเชียงตุง แม่ฮ่องสอนและเชียงใหม่

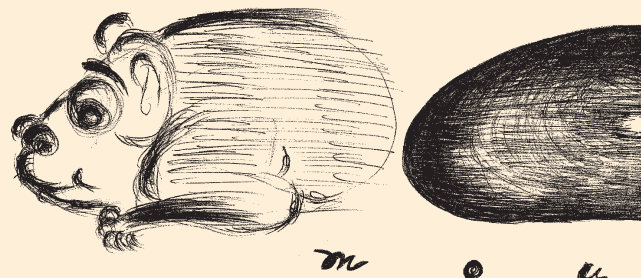
พระมหามัณยุณี แต่เดิมประดิษฐานอยู่ที่เมืองยะไข่ สร้างโดยพระเจ้าจันทสุริยะ กษัตริย์ชาวยะไข่ เมืองทรมวดี สร้างในราวปี พ.ศ.๒๔๔๔ กษัตริย์พระองค์นี้ทรงมีความเลื่อมใสต่อพระพุทธเจ้ามาก และทรงมีพระทัยอยากเฝ้าพระพุทธเจ้า กล่าวกันว่า พระพุทธเจ้าทรงประทานลมหายใจแก่พระมหามัณยุณี ดังนั้น ชาวเมียนมาร์ จึงมีความศรัทธา และเชื่อว่าพระพุทธเจ้าประทับอยู่ที่นั่นเพราะทรงประทานลมหายใจให้ ทุกเช้าจึงมีพิธีล้างพระพักตร์ พระมหามัณยุณีหล่อด้วยทองสำริดเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัยทรงเครื่อง หน้าตักกว้าง ๙ ฟุต สูง ๑๒ ฟุต เพราะความศักดิ์สิทธิ์ และความงามขององค์พระ กษัตริย์พม่าแต่ละพระองค์จึงประสงค์จะนำมาไว้ในเขตปกครองจึงยกกองทัพไปตี แต่ไม่มีกษัตริย์พระองค์ใดทำได้สำเร็จ พอถึงปี พ.ศ.๒๓๗๗ พระเจ้าปะดุง ได้ยกกองทัพไปตีเมืองยะไข่ และทรงทำสำเร็จ พระองค์ทรงนำพระมหามัณยุณีมาประดิษฐาน ณ เมืองมณฑลพายัพ ครบถึงปัจจุบัน

พระเกียรติคุณ ความศักดิ์สิทธิ์ และความงามของพระมหามัณยุณีแพร่กระจายไปในหมู่ชาวพุทธ จึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้นำแต่ละที่ให้มีพระพุทธรูปปางนี้มาประดิษฐานในเมืองของตน เช่น เมืองเชียงตุง ในรัชสมัยเจ้าฟ้าก่อนแก้วอินแถลง ได้ส่งช่างไปจำลองพระมหามัณยุณีมาประดิษฐานที่วัดพระเจ้าหลวง กลางเมืองเชียงตุง พ่อค้าเมืองแม่ฮ่องสอนก็ทำในลักษณะเดียวกันและนำมาประดิษฐานที่วัดหัวเวียง อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

จะเห็นว่าการแพร่กระจายของศาสนา ศิลปวัฒนธรรมในอดีตจะเป็นไปในลักษณะนี้โดยไม่มีผลประโยชน์ในทางการค้าแต่อย่างใด ทุกสิ่งล้วนทำด้วยบุญเป็นที่ตั้งทั้งสิ้น ดังนั้น เวลาเราไปกราบจึงรับบุญล้วน ๆ

Cartoon Box

ชวนชม กับ... หนอนผีเสื้อ

ต้นชวนชมใบเขียว ดอกสีชมพูเข้มแกมขาวห้าแฉก แผ่กิ่งก้านชูช่อดอก และใบมีศัตรูจากที่เรียกว่า หนอน

หนอนสีเขียวตัวกระเป๊ยกที่คอยจ้องเจาะกินใบอ่อนปลายต้นชวนชม กินจนตัวโต กินอย่างเต็มทีจนตัวอ้วนกลม จากสีเขียวเปลี่ยนเป็นสีดำปนน้ำตาล หนอนใหญ่เดินย่องลงสู่พื้นเอาดินกลบตัวเอง เพื่อแปลงกายเป็นผีเสื้อที่สวยงาม ไม่นานเจ้าหนอนน้อยที่เคยชื่นชอบใบอ่อนของต้นชวนชม กลายเป็นผีเสื้อที่คอยจ้องมองเกสรดอกไม้ เพื่อดูดน้ำหวาน ทั้งชวนชมต้นโกรนเหลือแต่กิ่งก้านแต่ขาดใบและดอก แต่ชวนชมยังคงพยายามผลิดอกออกใบ เพื่อให้ผู้พบเห็นชื่นชม...ตลอดกาล เรื่องก็มีอยู่ว่า

ต้นไม้ดงาม	ปลูกกลางกระถาง	สดชื่นทุกยาม	ท่ามกลางแดดเผา
จากเล็กจนโต	โอ้โฮสวยจริง	คนชมทั่วถิ่น	เรียกว่า...ชวนชม
ชวนชมนี้หนา	ออกดอกออกใบ	ให้หนอนเล็กใหญ่	กินอย่างเอาจริง
มันกินไม่เบื่อ	ตัวโตเร็วพลัน	เดียวเดียวเท่านั้น	ตัวใหญ่ตุ้ตตะ
จากเล็กเป็นใหญ่	จากเขียวเป็นดำ	จากวันเป็นคืน	หนอนนั้นเปลี่ยนไป
ไม่นานแล้วหนอ	หนอนใหญ่ก็พอ	ไม่กินใบอ่อน	ไม่กินดอกงาม
มันคืบมันคลาน	คืบเขี่ยพื้นดิน	กลิ้งกลอกเกือกกลิ้ง	นำดินฝังตัว
เวลาผ่านไป	หนอนใหญ่แปลงร่าง	หนวดยาวปึกงาม	บินผ่าน...ชวนชม
หาดูดน้ำหวาน	กลางแดดกลางฝน	ทุกดอกไม้บน	ทุกตัวขึ้นบาน
ชวนชม...ใบโกรน	ผลิใบขึ้นใหม่	ดอกชมพูใส	ใครก็ชื่นชม
ผ่านวันเดือนปี	ผ่านร้อนผ่านหนาว	ผ่านฝนหลายคราว	มิเคยย่อท้อ
เป็นฉันทึ่ง	ใครใครชมทั่ว	ไม่เคยบนกลัว	ไม่มัวรอเวลา
ทำดินนั้นไซ้	ใครใครก็เห็น	อย่าหวังอย่าเด่น	เป็นความภูมิใจ
ความจริงที่ได้	ในสิ่งที่เห็น	พึงพาอยู่เป็น	ทุกสิ่งสมบูรณ์

“การทำประโยชน์โดยมิหวังผลตอบแทน ย่อมมีความสุขเสมอ”

ปิ๊งอ้อย

Ins. 053-412591 ต่อ 123

ให้การสนับสนุนกิจกรรม “30 ปี มจร.วิทยาเขตเชียงใหม่”

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ | ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ.2557

มุมมองอาเซียน : พศ.(พิเศษ) เชื้อง บินแห่งเพชร

ประเทศอินโดนีเซียประกอบด้วยคนหลายชาติพันธุ์ ซึ่งอาจจะมีมากกว่าสามร้อยชาติพันธุ์ ประเพณีวัฒนธรรม จึงมีความหลากหลายตามเอกลักษณ์ของชาติพันธุ์นั้นๆ หรืออาจจะเรียกว่าแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงก็ได้ ระหว่างชาว บาหลีกับชาวสุราเวสีตอนบน เช่น ชาวบาหลีได้รับวัฒนธรรม แบบฮินดู ชาวสุราเวสีตอนบนได้รับวัฒนธรรมแบบผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมพื้นถิ่นกับวัฒนธรรมในศาสนา คริสต์นิกายคาทอลิก

ผู้เขียนได้มีโอกาสเดินทางไปประเทศอินโดนีเซีย เพื่อทำการวิจัยเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ในเช้าวันแรก ผู้เขียนและคณะได้เดินทางไปวัดในพระพุทธศาสนาแห่ง หนึ่ง ชื่อ วัดพุทธเมตตา เขตเมืองหลวง มหานครจาการ์ ซึ่งรถติดไม่แพ้กรุงเทพมหานครของเรา ระหว่างเดินทาง ไปนั้น ผมก็ครวญเพลงฆ่าเวลาไปตามประสาเมื่อ รถติด คณะของเราใช้เวลาเดินทางประมาณสองชั่วโมง เมื่อถึงวัดดังกล่าว ผมได้ยินเสียงสวดมนต์ตอนแรก ก็เข้าใจว่าเป็นกลุ่มพระภิกษุชาวอินโดนีเซีย เพราะ เสียงภาษาบาลีที่ฟังพอรู้บ้างนั้นไม่สู้จะคุ้นหูนัก

ภาพที่เห็นนั้น ผมเห็นชายหนุ่มวัยกลางคน แต่งตัวด้วยเสื้อสีเหลืองแขนยาว นุ่งกางเกงขายาวสีขาว ความคิดครั้งแรกของผมมัน ... นั่นคงจะเป็นมรรคทายก แน่แท้ทีเดียว แต่ความคิดของผมผิดถนัด หลังจากที่ ชายคนนั้นสวดบูชาพระรัตนตรัยเรียบร้อยแล้ว ก็กลับ มานั่งที่เก้าอี้ ... ไม่คาดฝัน...ชายคนดังกล่าวให้ศีลทำ เป็นภาษาบาลีสำนึงอินโดฯ อย่างชัดถ้อยชัดคำ... ไม่นานนักผมก็รู้ว่ามันคือ พิธีกรรมกรรมที่จัดขึ้นใน ศาลาวัด

ภาพที่ผมเห็นนั้น เป็นภาพที่แปลกตา คู่บ่าว สาวสวมชุดแต่งงานอย่างสวยงามตามสมัยนิยม ดูไป อาจจะแปลกอะไรมากมาย หากเราพบตามงานแต่งงาน ทั่วไป แต่ที่แปลก คือ การแต่งงานนี้ถูกจัดขึ้นในวัด ... ในพิธีกรรมการแต่งงานโดยทั่วไปมักจะเกี่ยวข้องกับ ศาสนาที่คู่บ่าวสาวนับถือ...และแน่นอนที่สุดบ่าวสาว คู่นี้ เป็นชาวอินโดนีเซียที่นับถือพระพุทธศาสนา...

ผู้ดำเนินพิธีกรรมเป็นฆราวาสทำหน้าที่คล้ายกับบาทหลวง ในศาสนาคริสต์ นำบูชาพระรัตนตรัย รับศีลห้า ซึ่งฆราวาส ผู้นั้นเป็นผู้ให้ศีลกับคู่บ่าวสาวเอง ...จากนั้นจึงเริ่มพิธีมงคลสมรส โดยมีการสวมแหวนแต่งงาน รับโอวาทจากพ่อแม่ของคู่บ่าวสาว ประพรม น้ำมนต์ และรับใบจดทะเบียนสมรส หลังจากนั้นก็ไปรับพรจากพระสงฆ์ เป็น อันเสร็จพิธี หลังจากนั้นมีการบริจาคปัจจัยให้กับวัดตามสมควร

ภาพที่เห็นนั้นทำให้คิดได้ว่า การแต่งงานของคู่บ่าวสาวชาวพุทธ คู่หนึ่งเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นผ่านทางพระพุทธศาสนาและ พิธีกรรมดั้งเดิมที่มีอยู่ในประเทศอินโดนีเซียนั่นเอง

“ระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่ ต้องช่วยสังคมก่อน
แล้วจึงค่อยให้เวลากับตัวเอง
เพื่อยกระดับจิตใจของตนเองต่อไปภายหลัง”
พระครูวิริกิจสุนทร

ย่านพาหนะของเราเล่นไปตามเส้นทางหลวงหมายเลข 108 สายเชียงใหม่-จอมทอง ก่อนถึงอำเภอจอมทองประมาณ 1 กม. แยกขวาเข้าทางหลวงหมายเลข 1009 สายจอมทอง-อินทนนท์ เส้นทางขึ้นสู่ดอยอินทนนท์ อุทยานแห่งชาติที่มียอดดอยสูงสุดในประเทศไทย ยามเช้าบนเส้นทางขึ้นเขาค็ดเคี้ยวยังมีหมอกขาวลอยปกคลุมหนาทึบ ดอยอินทนนท์ตั้งอยู่แนวเขตของเทือกเขาถนนธงชัยที่ทอดตัวมาจากเทือกเขาหิมาลัยในประเทศเนปาล เป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารที่สำคัญของแม่น้ำปิง และต้นกำเนิดสายน้ำที่ไหลหล่อเลี้ยงหลายชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยสภาพป่าที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ ทำให้ดอยอินทนนท์เป็นแหล่งรวมของพันธุ์ไม้หายาก และพืชสมุนไพรหลายชนิด รวมทั้งเป็นซุเปอร์มาร์เก็ตธรรมชาติที่ใหญ่ที่สุดของชาวบ้าน

เราเดินทางถึงด่านตรวจฯ ก็เลี้ยวรถขึ้นทางแยกซ้ายไปอำเภอแม่แจ่ม อำเภอเล็กๆ แห่งนี้ มีอาณาเขตที่กว้างใหญ่ มีศิลปวัฒนธรรมและภูมิประเทศที่สวยงาม เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียง และเป็นสถานที่ถ่ายภาพยนตร์ยอดนิยมแห่งหนึ่งของประเทศ จุดหมายปลายทางของเราครั้งนี้ คือ วัดเจียง ตั้งอยู่ที่ตำบลช่างเคิ่ง ในตัวอำเภอแม่แจ่ม วัดแห่งนี้ นอกจากจะเป็นวัดสำคัญของอำเภอแม่แจ่มแล้ว ยังมีบทบาทในการดูแลสุขภาพของชุมชนโดยใช้ยาสมุนไพร เมื่อชาวบ้านเจ็บป่วยด้วยอาการโรคต่างๆ ก็จะขอเข้ารับการรักษาจาก พระครูวิริกิจสุนทร (เอนก มหาวิโร) เจ้าอาวาส อายุ 47 ปี ซึ่งท่านมีความรู้และมีความสนใจเกี่ยวกับสมุนไพรพื้นบ้าน การแพทย์แผนไทย และพัฒนาวัดให้เป็นสถานที่ดูแลสุขภาพชุมชนแบบองค์รวม

พระครูวิริกิจสุนทร กล่าวว่า “การรักษาที่วัดบ้านเจียงจะใช้แบบองค์รวม คือ การรักษาควบคู่กันทั้งจิต ร่างกาย สิ่งแวดล้อม และสังคม อีกประการหนึ่ง ความสุขของมนุษย์เรานั้น มีอยู่ 3 ประการ คือ ความสุขที่ไม่เป็นโรคภัยต่างๆ เข้ามาเบียดเบียน ความสุขที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่นเวลาเจ็บป่วย และความสุขที่ได้เจริญสมาธิภาวนา เพื่อให้จิตใจสงบบริสุทธิ์ผ่องใส ซึ่งเป็นความสุขของมนุษย์ที่แท้จริงนั่นเอง”

ภัชรบถ ฤทธิเต็ม
โครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนา
ศักยภาพวัดเป็นศูนย์สุขภาพ
ชุมชนเชิงบูรณาการ”
ทุนวิจัย : สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย ปีงบประมาณ 2556

พระครูวิริกิจสุนทร เล่าถึงที่มาของการทำงานว่า “เริ่มงานด้านสมุนไพรตั้งแต่เป็นเจ้าอาวาสวัดเจียง พ.ศ.2531 ตอนนั้นไปงานศพต่างๆ ไปพบลูกหลานหมอเมืองนำตำราพิชัยโบราณที่จารเกี่ยวกับสมุนไพรด้วยตัวเมืองไปเผา ก็เลยคิดว่า เราน่าจะสานต่อองค์ความรู้ด้านตำรายาสมุนไพร ก็เลยเริ่มศึกษาภาษาล้านนาหรือตัวเมืองตั้งแต่นั้นมาเริ่มรวบรวมตำราสมุนไพรจากที่ต่างๆ มาเก็บรักษาไว้ จากนั้นก็รวบรวมหมอเมืองมาประชุมพบปะกันตามสถานที่ต่างๆ เวียนกันไปตามตำบลต่างๆ มีการพบปะกับผู้สูงอายุที่มีความรู้ด้านสมุนไพร ตั้งแต่นั้นมาก็ตั้งเป็นชมรมหมอพื้นบ้านเมืองแจ่มขึ้น”

ท่านเล่าต่อถึงการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนว่า “ในเรื่องของบทบาทหน้าที่ของพระสงฆ์ที่มาดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนชาวบ้านในด้านการดูแลสุขภาพนั้น เท่าที่ดำเนินการมา ชาวบ้านให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี ทางวัดเริ่มดำเนินโครงการเล็กๆ ก่อน จากนั้นก็ขยายโครงการเพิ่มขึ้น จนมีหน่วยงานราชการเข้ามาให้การสนับสนุน เช่น เทศบาล อบต. ทำให้ชาวบ้านเริ่มเห็นความสำคัญกับการดูแลสุขภาพด้วยการใช้สมุนไพร การดำเนินงานส่วนใหญ่จะให้ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วม เช่น ห้องอบสมุนไพรมีอาสาสมัครของหมู่บ้าน (อสม.) เข้ามาร่วมดูแลอำนวยความสะดวก เป็นต้น”

จากงานช่วยเหลือสังคมตามอุดมการณ์ของท่านที่เป็นจุดเล็กๆ และพยายามทำจุดที่เล็กนั้นให้ยิ่งใหญ่ขึ้น จากการเรียนรู้ยาสมุนไพร ตั้งเครือข่ายหมอเมืองแม่แจ่ม มีหมอเมืองกว่า 30 คน จากกลุ่มชาติพันธุ์ 5 กลุ่ม และมีสมาชิกกว่า 300 คน การทำสวนสมุนไพร สร้างอาคารพิพิธภัณฑ์เพื่อผลิตและจำหน่ายยาสมุนไพร ถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชน และขยายสู่โครงการปลูกสวนสมุนไพรไปยังหมู่บ้านต่างๆ เพื่อต้องการให้มีการปลูกพืชสมุนไพรในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เพิ่มความยั่งยืนให้กับพืชสมุนไพรในอนาคต และยังเป็นการอนุรักษ์รักษาพันธุ์ป่าดอยอินทนนท์ให้อุดมสมบูรณ์ต่อไปนานๆ トラบข้าวลูกหลาน นับได้ว่า เป็นแบบอย่างของการบริหารจัดการสุขภาพชุมชนเชิงบูรณาการที่น่าสนใจยิ่ง

เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2557 ท่านเจ้าคุณพระชนนันทมณี,ดร. เจ้าอาวาสวัดพระธาตุแช่แห้ง จ.น่าน ผู้สำเร็จปริญญาเอก มจร.วิทยาเขตเชียงใหม่ รูปแรก เมตตามอบเงินสมทบกองทุนศูนย์บัณฑิตศึกษา จำนวน 10,000 บาท โดยมี ดร.ไพฑูรย์ รื่นสัตย์ เลขานุการศูนย์บัณฑิตฯ เป็นผู้รับมอบ.... กราบขอบพระคุณอย่างสูง

เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2557 ที่ผ่านมาทางสาขาวิชารัฐศาสตร์ ได้จัดกิจกรรมสิงห์เวียงพิงค์ คีนถิ่น ณ โรงแรมศิรินาถ การ์เด็น บรรยากาศภายในงานสนุกสนานและทำให้ระหว่างคณาจารย์กับนิสิตได้พบปะสังสรรค์ และทางสาขาฯ ได้ร่วมแสดงความยินดีกับบัณฑิต

เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2557 ที่ผ่านมาทางสาขาวิชารัฐศาสตร์ได้มีการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ หัวใจสิงห์ขึ้น ที่ ณ บริเวณทางขึ้นพระธาตุดอยคำ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ กิจกรรมเต็มไปด้วยความอบอุ่น และมีความสนุกสนาน

นายบพิตร วิทยาวิโรจน์ วัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ พร้อมคณะ เสนาวิชากร เรื่อง “พุทธมณฑลล้านนาและมหาจุฬาฯ ในอนาคต” ในงานทำบุญฉลองวาระครบรอบ 30 ปี แห่งการสถาปนามจร.วิทยาเขตเชียงใหม่ และพิธีแสดงมุทิตาจิตพุทธศาสตรบัณฑิต มหาบัณฑิต คุษุภบัณฑิต คุษุภบัณฑิต กิตติมศักดิ์ และเข็มเกียรติคุณ ณ พระวิหารหลวงวัดสวนดอก พระอารามหลวง อำเภอเมืองเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2557

พระนิสิตสาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ ปี 4 ปฏิบัติงานชุมชน ที่บ้านห้วยน้ำเย็น ต.แม่วิน อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ โดยร่วมกับชาวบ้าน ทำโครงการทำแนวกันไฟป่ากับชาวบ้านห้วยเย็น เพื่อป้องกันไฟป่า

พระนิสิตสาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ปี 4 ปฏิบัติงานชุมชน ที่บ้านห้วยน้ำเย็น ต.แม่วิน อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ โดยทำโครงการจัดระเบียบชุมชน อบรมประชาชนให้ตระหนักถึงความสะอาดของชุมชน และช่วยกันกำจัดขยะในชุมชน และฝึกอาชีพให้กับชุมชน

Welcome Activity & English Tour Seniors for Juniors English Major, Faculty of Humanity, Academic year 2014 On Sunday 22nd June, 2014, Wat Faihin and Wat Palad, Muang district, Chiang Mai.

พระนิสิตสาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ไปพบปะผู้พิการและให้กำลังใจ โดยการบริจาคปัจจัยสีให้กับคนพิการ ณ มูลนิธิสิริวัฒนา เชนเชียร์ และผู้พิการที่ร่วมทำบุญใส่บาตรให้กับพระนิสิต

ว่าที่ร้อยตรี ดร.วิชัย จิตรพิทักษ์เลิศ นายกสโมสรโรตารีช้างเผือกเชียงใหม่ ถวายสมุดโน้ตเพื่อนำไปแจกคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นิสิต โดยมี พระครูธีรสุตพจน์ พอ.สง.ร.รับมอบ เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2557

นายอลงกรณ์ รอดแก้ว ร่วมเป็นเจ้าภาพตั้งกองทุน 30 ปี มหาจุฬาเชียงใหม่ โดยมี พระครูธีรสุตพจน์ พอ.สง.ร. รับมอบ เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2557

พระเทพปริยัติ รองเจ้าคณะจังหวัดเชียงใหม่ เป็นประธานเปิดนิทรรศการแสดงผลงานศิลปะนิพนธ์ ของนิสิตชั้นปีที่ 4 ครั้งที่ 2 คณะพุทธศาสตร์ สาขาวิชาพุทธศิลปกรรม มจร.วิทยาเขตเชียงใหม่ ณ หอนิทรรศการศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อ 5 เมษายน 2557

Orientation & Welcome Activity English Major, Faculty of Humanity, Academic year 2014 Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Chiang Mai Campus On Friday 27th June, 2014 Dhammapanyabadi Room, Building 1

พระเทพมงคลาจารย์	100,000.-	พระมหาธนวิทย์ ธนวิสุทธิ	5,000.-	คณะสงฆ์ตำบลแม่คะ	1,000.-
พระราชวินัยโสภณ (บุญส่ง ชุมปุตโต)	100,000.-	พระมหาศตวรรษวิชฌมภิรมโม	500.-	คณะสงฆ์ตำบลเวียงเขต 1	1,000.-
พระราชสิงหพรหมณี	50,000.-	พระมหาบุญชูวิจิตรสีลาโร	500.-	คณะสงฆ์ตำบลเวียงเขต 2	2,000.-
พระโพธิธรรมาจารย์	20,000.-	พระอธิการดา จันทสโร	1,460.-	คณะสงฆ์ตำบลเวียงเขต 3	2,000.-
พระครูจิตตภาสภารณ	2,000.-	พระอธิการนิวัฒน์ สิริวิฑฒนเมธี	500.-	คณะสงฆ์อำเภออมก๋อย	4,000.-
พระครูวรญาณมงคล	1,000.-	พระอธิการประพันธ์ กิตติสทโท	900.-	คณะสงฆ์ตำบลสะเมิงใต้ เขต 2	500.-
พระครูโกศลธรรมวิชัย	10,000.-	พระนิรันดร์ ธรรมาโท	200.-	คณะสงฆ์ตำบลม่อนปิ่น	1,000.-
พระครูวิเทศสาธาณธรรม, ดร.	1,000.-	พระแก้ว ทนตจิตโต	500.-	คณะสงฆ์ตำบลสันผีเสื้อ	2,000.-
พระครูมงคลวิจิตร	1,000.-	พระสุคนธ์ ปญญาปโชโต	1,000.-	คณะสงฆ์ตำบลตลาดใหญ่	3,840.-
พระครูสังวรวิสุทธิโชติ	10,000.-	คณะพระภิกษุ-สามเณร วัดศรีโสดาฯ	11,111.-	คณะสงฆ์ อำเภอสันป่าตอง	40,000.-
พระครูสุนทรขันธ์วิวัฒน์	1,500.-	พระภิกษุ-สามเณร-คณะศรีธธา	1,000.-	คณะสงฆ์อำเภอแม่ฮ่องสอน 25 วัด	7,710.-
พระครูอุปัฏฐากปทุมรัตน์	1,500.-	วัดศรีดอนชัย		คณะสงฆ์และคณะศรีธธาวัดฟ้าฮ่าม	9,001.-
พระครูพุทธธรรมรักษ์ (บุญเห็น พุทธภักขิโต)	1,660.-	พระภิกษุ-สามเณร	965.-	คณะสงฆ์ศรีธธาตำบลป่าลาน ตลาดขวัญ	1,810.-
พระครูอุปถัมภ์ปทุมรัตน์	420.-	พระสงฆ์-สามเณร วัดโลกโมฬี	500.-	วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร	10,000.-
พระครูพัฒนปัญญาโสภิต	100,000.-	กองทุนธรรมาภิบาล	10,000.-	วัดวาริชูทธาวาส (ร้องขุน)	700.-
พระครูนันทเจติยาภิบาล (โต)	12,000.-	โดยพระครูวิสุทธิโสภณ		วัดท่าสอ้อย	1,500.-
พระครูวิโรจน์สีลาภรณ์	10,662.-	คณะสงฆ์อำเภอเวียงแหง	15,900.-	วัดนันทาราม	200.-
พระครูโพนบูลย์	113,171.-	คณะสงฆ์ตำบลหนองหอย	3,680.-	วัดสันทรายหลวง	9,360.-
พระครูสุวิมลธรรมรักษ์	13,130.-	คณะสงฆ์และคณะศรีธธาวัดป่าตัน	3,090.-	วัดเจติยานุสรณ์ (ยางพระธาตุ)	500.-
(พร้อมคณะศรีธธาวัดลอยเคราะห์)		สมณศรีธธาและมูลศรีธธาวัดดอกแดง	500.-	วัดประเทษาราม พร้อมศรีธธา	5,000.-
ครูบาจันทร์ขันธ์	12,870.-	คณะศรีธธาวัดป่าฝาง	500.-	วัดเมืองกาย	4,800.-
พระครูสังฆรักษ์ธรรมาภรณ์	10,000.-	คณะสงฆ์อำเภอสันกำแพง	32,402.-	วัดศรีทรายมูล	340.-
พระครูสุทธิญาณธรรมาจารย์ พร้อมคณะสงฆ์	16,200.-	คณะสงฆ์อำเภอหางดง	22,500.-	วัดสวนดอกพระอารามหลวง	20,000.-
พระครูบุญญาภรณ์วิโรจน์	3,000.-	คณะสงฆ์อำเภอแม่แตง	10,000.-	วัดดอนชัย	300.-
พระครูพัทธนาธิมุต (ประพันธ์ สุพุทธจิตโต)	2,700.-	คณะสงฆ์อำเภอสันทราย	25,380.-	วัดเชตุพน	1,583.-
พระครูโสภาปัญญาาคม	1,000.-	คณะสงฆ์อำเภอดอยหล่อ	21,000.-	วัดกัญจน์พิริยาราม	450.-
พระครูธรรมธรรมาภรณ์ สุตโสภณ	1,000.-	คณะสงฆ์อำเภอแม่แจ่ม	5,000.-	วัดดอนชัย (ท่าแร่)	500.-
พระครูอุดมธรรมพิลาส	500.-	คณะสงฆ์อำเภอพร้าว	5,000.-	วัดเมืองลับ	1,000.-
พระครูชาคริยานุรักษ์	500.-	คณะสงฆ์อำเภอฮอด	5,000.-	วัดใหม่มงคลชัย	500.-
พระครูขันติคุณาธาร	500.-	คณะสงฆ์อำเภอไชยปราการ	12,010.-	วัดดอนจั่น	4,960.-
พระครูปริยัติวราคม	560.-	คณะสงฆ์ศรีธธาวัดเกตการาม	1,500.-	วัดศรีมงคล	120.-
พระครูสถาพรเกษมกิจ และ	5,000.-	คณะสงฆ์ตำบลแม่ค้อ	5,130.-	วัดสันป่าสักหลวง	3,570.-
พระภิกษุ-สามเณร-คณะศรีธธาวัดพันตอง		คณะสงฆ์อำเภอสารภี	36,413.-	คณะศรีธธาบ้านโป่งกุ่ม	2,970.-
พระครูศรีบุญญาภิเชียร และคณะศรีธธา	1,680.-	คณะสงฆ์อำเภอจอมทอง	14,701.-	คณะศรีธธาวัดป่าพร้าวนอก	3,131.-
พระครูประพัฒน์ชินวงศ์	860.-	คณะสงฆ์อำเภอสะเมิง	12,000.-	คณะศรีธธาวัดท่าสะอ้อย	670.-
พระครูสถิตเจติยารักษ์	300.-	คณะสงฆ์และศรีธธาวัดสันป่าข่อย	2,856.-	คณะศรีธธาวัดชยาลังการ	1,000.-
พระครูไพศาลธรรมานุสิฐ	500.-	คณะสงฆ์ตำบลแม่สุ่น	1,000.-		
พระครูอดุลศีลกิตติ และคณะศรีธธา	3,110.-				
พระครูสุทริจิตตภาส	1,550.-				
พร้อมคณะศรีธธาวัดหมื่นสาร					
พระครูประภักดิ์ชัยคุณ และคณะศรีธธา	5,556.-				
พระครูปลัดประเสริฐ ติณฺฑีปาโล	500.-				
พระครูโสภณกิตติคุณ	1,500.-				
พระครูพุทธธรรมรักษ์	1,500.-				
พระครูพิทักษ์ธรรมาภรณ์	1,500.-				
พระครูโสภณสีลาจารย์	2,000.-				
พร้อมคณะศรีธธาวัดดอกเอื้อง					
พระครูวิบุณยปัญญา	500.-				
พระครูมงคลศีลวงศ์	500.-				
พระครูอุปถัมภ์ศาสนคุณ	1,500.-				
พระครูวิบุณยธรรมวัฒน์	500.-				
หลวงพ่อบุญศรีธรรมโสภิต	200.-				
พระมหาณรงค์ กนต์สิโล, ดร.	20,000.-				
และคณะศรีธธา					
พระมหาภิรมย์ สุทธิญาณ พร้อมศรีธธา	11,595.-				

ติดตามต่อฉบับหน้า

สถานที่รับบริจาค

สำหรับพุทธศาสนิกชนที่มีความประสงค์จะร่วมบริจาคสร้างพุทธมณฑลเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ได้ที่ บัญชีออมทรัพย์ชื่อ “พุทธมณฑลเชียงใหม่” เลขที่ 981-6-77946-3 ธนาคารกรุงไทย สาขาศูนย์ราชการจังหวัดเชียงใหม่ ถนนโชตนา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ บัญชีออมทรัพย์ชื่อ “กองทุนสร้างพุทธมณฑล และ มจร. วิทยาเขตเชียงใหม่” เลขที่ 521-047927-7 ธนาคารกรุงไทย สาขาสันกำแพง บริจาคได้ที่ วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร โทร.053-416419, โทรสาร 053-416027, วัดศรีโสดา โทร. 053-892909, 892346, โทรสาร 053-219777, วัดเจ็ดยอด โทร. 053-221464, โทรสาร 053-221497, วัดท่าตอน โทร. 053-459309, โทรสาร 053-459284, มจร.วิทยาเขตเชียงใหม่ วัดสวนดอก 053-278967, 087-1857373, โทรสาร 053-270452, และสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดเชียงใหม่ โทร. 053-112671, โทรสาร 053-112672 ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปหลังจากพุทธศาสนิกชนได้ร่วมบริจาคแล้ว ได้โปรดส่งสำเนาใบโอนที่ พระเทพโกศลเจ้าคณะจังหวัดเชียงใหม่ วัดศรีโสดา พระอารามหลวง ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200 หรือที่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ วัดสวนดอก พระอารามหลวง ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200 เพื่อจัดส่งใบอนุโมทนาบัตรไปให้

ฤดูไหนๆ ก็ น้ำ.... ช่วยสุขภาพดี

ร้อนๆ หนาวๆ ไม่ว่าฤดูกาลใด ร่างกายมนุษย์ก็ต้องการน้ำเพื่อช่วยให้สุขภาพของเราดี สดชื่น อยู่เสมอ ในการดูแลสุขภาพเมื่อต้องรับมือกับอากาศร้อน โดยวิธีง่ายๆ คือ การฝึกดื่มน้ำสะอาดๆ ให้ได้อย่างน้อยวันละ 6-8 แก้ว เพราะการดื่มน้ำมากๆ ช่วยทำให้สุขภาพดี ในหน้าที่ยากลำบากความคงที่ เดี่ยวร้อน เดี่ยวหนาว บางวันฝนตก ร่างกายอาจจะเสียเหงื่อมาก การดื่มน้ำก็ส่งผลให้ร่างกายสดชื่นได้ น้ำจะทำให้การขับถ่ายดี อาการภูมิแพ้ลดลงได้

การสร้างภูมิคุ้มกันให้กับร่างกายที่ดีนั้น ต้องระวังภัยกับโรคที่มักแวะเวียนมาหาเรา โดยเฉพาะกับโรคลมแดดที่อาจเกิดขึ้นได้ง่าย แต่สามารถป้องกันได้ด้วยการดื่มน้ำให้พอกับร่างกายที่พึงจะได้รับ นอกจากจะดื่มน้ำมากๆ เพื่อเป็นการปรับสมดุลให้ร่างกายแล้ว ก็ยังมีอีกหลายวิธีการที่สามารถสร้างภูมิเป็นเกราะป้องกันภัยร้าย อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพดิน ฟ้า อากาศ ที่บางวันร้อน อบอ้าว ได้เป็นอย่างดี

ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของต้นพยอม...

กองบรรณาธิการเปิดรับงานเขียนดี ๆ เพื่อการเผยแพร่สารสนเทศ ไม่ว่าจะเป็นความรู้ งานบริการ ข่าวสารกิจกรรมต่าง ๆ โดยส่งข้อมูลมาทาง Facebook : <https://www.facebook.com/mcucm> ทางกองบรรณาธิการจะพิจารณาลงตีพิมพ์ต่อไป

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

วัดสวนดอก (พระอารามหลวง)

เลขที่ 139 ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200

โทร. (053) 278967, 270451, 808411 แฟกซ์ (053) 270452

Facebook : <https://www.facebook.com/mcucm>